

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ

ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

—'Η μεγαλύτερη παραγωγή κινηματογραφικών κομωδιών γίνεται στη Ρωσία.

—Στά θησαυροφυλάκια της Τράπεζας της 'Αγγλίας υπάρχουν αζήτητα καταθέσεις, ή όποιες γράνουν στο ποσό των 200.000 λιρών.

—'Ο διάσημος έντομολόγος Τόμα Σέρρεντ, διευθυντής του Μουσείου Κοού της 'Αμερικής, αντίλλαξε με το Βρετανικό Μουσείο δώδεκα σπάνιες πεταλούδες με τον σκελετό μιάς φάλαγγας.

—'Η νεότερη γαριά σ' όλο τον κόσμο είχε μια γυναίκα 28 χρόνων, ή οποία κατοικεί στην Κωκωρέα της 'Αυστραλίας.

—'Η κόρη της, ή οποία είχε μόλις 14 χρόνων, γέννησε πρό δύο μηνών ένα άγροζα.

—'Η χειρτεριά στη Γιάβα, όταν υπερβούν την ηλικία των δώδεκα χρόνων, θεωρούνται γρηές.

—Υπάρχουν πολλοί γονείς, οι οποίοι ασφαλίζονται για την περίπτωση γεννήσεως διδύμων παιδιών.

—'Αρπάζει ή γεννήσιον διδύμα, εισπράττον ασφάλεια !

—'Εδώ και λίγες βδομάδες κάποιος μάστερ Ντούκινσκι εισέπραξε με ή παρόμοια ασφάλεια 1.000 λιρών από τ' ασφαλιστικά γραμμάτια του Λόουτ στο Λονδίνο.

—'Ενα ειδικό όργανο, το όποιο εξακριβώνει την γραμμάτητα των έγκυρων ή και το όποιον άνομιέται εύκολομέτρος, μήτε τελεία σε χρήση από τους άπιστοι ή παλιότρος τών Σοβιέτ στους διαφόρους σιδηροδρομικούς σταθμούς.

—'Ο βλοπιός μέθης οδηγός ενός τριανού άποχρησένεται ν' άνατινείση επί 15 δευτερόλεπτα, από ένα γυάλινο σιλητήριο, το όποιον έγινε γεμάτο μ' ένα χρονιαστό ίγρο.

—'Αν ό οδηγός είναι νηφάλιος, το ίγρο παίρνει με κάκων άπόχρησι, άν όπως ετά έχει κοπασίσει, τότε γίνεται λευκόμαο.

—Σ' με ή βορεινή περιοχή του Ρωζάννεμοιου, στο Τρανσβαάλ, έκαναν την εμφάνισή τους με ή μεγαλύτερα από τ' ασηνησιμένα και τ' άαγκωμάτια τους είνε δηλητηριώδη.

—'Ο δήμος της Πολωνίας άπειλει νά παρατηρή από τή θέση του, άόξες εξακριβήσουν το άπάγγυλό του ως χρονιατικό, ενώ εκείνος λογχιζέται ότι ή δουλειά που κάνει είνε...διανοητική ! Μή χειρότερα !

—'Αόκιοι στρωμένοι με...χρονιατή, άνακαλιώτησαν στην πόλι Κάλγκουφλι της 'Αυστραλίας.

—'Η άνακόνη σ' έγινε έπειτα από με ή πλημύρα, που παρέσνε σ' άρισμένα μέτρο τ' όχιμα τών δρόμων αυτών.

—'Πώς έμιας είχε στρώσει με χρονιατή τοίς δρόμους ;

—'Αλλοίπατα, όταν ό δρόμος κατασκευάστηκαν, άδω και πολλά χρόνια, οι έόγατες μεταχειρίστηκαν γαλιένα, τ' όποια έπλησαν από ένα παλιό χρονιαριζέο.

—'Ανάμεσα λοιπόν τ' ά γαλιένα αυτά ή άποξη και άρετική χρονιασκόπη.

τόξω πανοόβλητος 'Ελλάος, την έσον με ούρλιάξη σπαραχτικά, μέσα στο σκοτάδια της νύχτας :

—Βοήθειαια !.. Φόνος !.. Βοήθειαια !

Τά παρακάτω, κήρυξ έπιθεωρητά, τ' έξορετε. Σ' ένα τέταρτο της ώρας, έλα έκείνοι οι διαδόλοι — ήπρητες, λαγωνικά, μοιλοντάς, δασοφύλακες και γείτονε — οι όποιοι ούχησαν ζοπίσω μου ύστερ' από τις φρονές της μιλιάδης, μ' έπασαν στο γενικικό δάσος, λαγωναμένο, άμιατόδεχο και με τ' καταρμένο φορτίο τών χρονών μεταλλών στην πλάτη μου !..

Σώστε έναν άθωο από την έδικη καταδίκη του, άν μ' απορήτε, κ' άν με πιστεύετε, έσεις τωλύάριστον !..

ΚΟΝΑΝ ΝΤΟΥ'Α

πορούστος άκόμη, πασχίζοντας νά συνηθίσω τ' άμτία μου στο μαύρο σκοτάδι του δωμάτιου, με πότα άνοιξε στο βάθος και με πεντάμορφη νεαρή γυναίκα φάνηκε. Κρατούσε στο χέρι της ένα κερι άναμμένο, έρχόταν με άταραξία φαντάσματος κατεπάνω μου, κ' ή τρομάρα πούνοια, βλέποντάς την, όμορφη σαν νεράδα και κάταστη σαν πτώμα, λύγισε τ' όνότά μου και τάνανε να τρέμω και ν' άλληλοχτυπιούντα σαν παράντα.

—Μή φοβάσαι ! μωφ ψήθισσε, με φωνή άχρονικη κ' άνανρη. Ξέρω πως είσαι λαποδοτής. Σε έδα, την ώρα που ηρθούσε άκ' τ' ά γκελλά του φράχτη... Θα σε βοηθήσω στη δουλειά σου !..

—Τί σημαίνουν αυτά, μιλιάδη ; μούγχιρσα άπο πού τραχείδι μαρούσσα, γιατί μωφ φανόταν άλλωστο να βοηθά ή οκοδόεσπον να κλέβη τη του σπιτιού της. Την λαγίδα που θά μου στήσετε, θά την πληρώσετε με τή ζωή σας ! πρόσσσα, δείχνοντάς της τ' μαχαίρι μου.

—Πώς έξορετε ότι είμαι μιλιάδη ; με ρώτησε σοφιστώντας.

—Τ'ό μάντεμα ! της έπα.

—'Αχ, ξέρω... Ξέρω ότι ή άτιγίες μου είνε πασίγνωστες στα περίχωρα ! Ξανάτε ή λαδη Μάνερινγκ. Γ' αυτό τ'ό καταλάβετε... Θα τόν εκδοιρηθ' έμιας τόν πρόστιχο και χυδαίο τίρανοό μου... Ναι, θέλω να τόν εκδοιρηθ', και γ' αυτό θά σ'ε βοηθήσω... Έλάτε μωξ μου... Αύτά που θά σ'ε δείξω νά πάρετε, θά τόν χυτήσουν κατάκαρδα... Θα χύση μωξά 'άκαρια γιά την άπώλειά τους... 'Αχ, άς τόν δω νά χυτηπή σε ό,τι θεωρεί πολυτιμώτερο ή βρωμική και φιλάργγη ψυχή του, κ' άς πέθανε κατόπιν !..

Την άκολούθησα, ύπνωτισμένος από τή διαβολική όμορφιά της κ' άκ' τ'ό φλογερό μύσο, που λαποκοπίσε στα βάσκανα μαύρα άμτία της. Περάσαμε έτοι δυό - τρία δωμάτια και φτάσαμε σ' ένα άλλο, γιούτο από γυάλινες βιτρίνες. Κ' ένα στη φλόγα του κεριού λαποκοπίσαν με πειρασμό άνατανέητο έκατοντάδες άλόχρισον μεταλλίων, κ' έγω 'Ελλάος, έξω φρενών, τ'ό κίπταξα με άπληστία, εκείνη μούπε :

—Κοιήσου !.. Μήπως και ζήτηση αυτό τ'ό κήπνο... Μπρός... Στρώσε ένα τραπέζι μάντελο χάωω... Έλα !.. Γέμισε τ'ό τώρα με όσα μεταλλία μπορείς... Και φέγε σιγά πάλι, πριν σε δη κανένας !..

Παράτησα τ'ό μαχαίρι μου σ' ένα τραπέζια και σαν μεθυσμένος άκοιούθησα τις οδηγίες της, ενώ εκείνη -δρόφος σατανάς άταραξίας- φρότιζε τις μανούδες μου με τ'ό κερι...

—Μιμύ !.. 'Όχι μόνάχα έχεις έξοίμενο, με είνε κούλας και κλέφτης... άκούτηκε έξωφρα από την πότα με ή σαρκαστική φωνή, και καθώς στραφίκαμε κεραυνωμένοι, άντικρύσαμε στο κατόφλι την κοντόχονδη πλουέττα του λόρδου Μάνερινγκ, ό όποιος με ή κητούσε έξαγροκόμενος από την άγανάστησή του.

Τί συνέθη τότε ; Σάν μέσα σε όνειρο, θεωοίμαι τή λαδη νά φρονάζη από ζαρκιέ ή λίσσα, ν' άράξη τ'ό μαχαίρι μου από τ'ό τραπέζι και με σβέλιτο, με άστραταίο πήδημα ύάνης, νά βρούκεται κοντά στο λόρδο. Και πριν χάν προλάβει εκείνος νά κωνηθή ή νά φινάκθη, σοριατίτηκε βαρής στο πάτωμα !..

—'Ελα... Τ'όκοιμα πέρα -πέρα τ'ό λαρόγγι ! Ξεράνισσε εκείνη τότε με ή βοραγή φωνή. Βοηθήσε με να τόν βάλουμε σε με ή καρφέλα κ' ύστερα φέγε μη σε πιάσουν !

—Φόνος !.. μουριούρια σηνγκλονισμένος από φόβη ως τ'ό μεδοόλι. Άμια !..

—Κοιήσου λοιπόν, χαιμένε ! ούρλιάξε σιγιά ή μιλιάδη. Θέλεις νά σε πιάσουν ;

Μέ γλαρωμένα τ'ά μτία μου, μουδιασμένος, βουτήχτηρα στο άμια, καθώς βοήθησα να τόν στήσουμε σε με ή καρφέλα, άμυχο κ' άμιατολουσιμένο. Έπειτα εκείνη, παγωμένη κ' άμιαπη, σαν νάταν από μάρμαρο, μωφ φρότωσε στην πλάτη τ'ό τραπέζι μάντελο με τ'ά μεταλλία, και φέγγοντάς μου με τ'ό κερι, με πήγε ως τ'ό δωμάτιο, από τ'ό όποιο μύηρα.

—Φύγε γρήγορα ! ψήθισσε. Τ'ό νού σου με ή νοιάσου !..

Πήδησα από τ' άνοιχτό παράθυρο, σαφράλωσα σπ'ή φράχτη, με ένα ηρθούσα τ'όρα και στο δρόμο, κ' άρχισα να

'Αντικρύσαμε την κοντόχονδη σιλουέττα του λόρδου...

Φέγγοντάς μου με τ'ό κερι, μ' όδηγησε ως τ'ό δωμάτιο, άκ' όπου μύηρα...